

V baru jsem šmírákem,
hejtuju standarty.
Skrz tlachy kafemlejnů,
čekám na jiný karty.
Společnost je v krizi,
riziko visí u stropu jak píst,
co sičí nudou.
Řekni mi kde jsou,
věty co byly kolty,
střílely skvosty že i Ve Stínadlech hnali bonty.
Pryč do uliček krádeží a kvílení
slovní zásoba dětí zní jak mučení.
už není uličník teď uličník je uzenej
domácí fuchtle u TV pečeněj vařenej.
Nasosej Foglarovky jako v šesti letech stovky
vyběhni na střechy,
pytlač u řeky pstruhy.
Vidím ten ubulenej ksicht když musíš ven,
od netu na vzduch jen pár metrů s košem.
Intelekt bude smrdět vod hoven,
už se to blíží,
potupná generace blbců
co není svěží.

REF.:

Takže pokud jsme měli někdy na výběr,
tak teď to vypadá že máme jenom papír na výtěr.
děti jsou zaprděný, rodiče zgaučovaný,
nikde žádný seznamy provinilích.
(2x)

Když z města zdrhne zima,
a nechá flekatej stůl,
vykvetlý teenky žebrají ciga je jim 5 a půl.
Mám to na vočích a pod bejskou vnímám ty dny,
kdy to bylo votočený někdo vnímal ty mí.
A teď mě v centru města ruší jekot mladejch fan,
libový maso co je za rok samo s miminem.
Psycho a stres, cesty na pracák
a zpět hroty, žraločí boty.
Generace nechce koukat vpřed.
Kde jsme nechali hlavu?
Čím dál víc prostředků,
ale žádná šance na nápravu,
je čas se povznýst,
vystrčit ruku z davu,
a něco říct,
třeba svojí pravdu.
Vyběhnu na perón zjistit jestli je to tak,
jestli mi před nosem ujede život nebo vlak.
Až pak otevřu láhev z police kde leží prach,
zapijem strach z toho že máme strach.

REF.: x4

by Dave96